

LA LECTURA CREIENT DE LA REALITAT

PRESENTACIÓ DEL FORMADOR

Sóc en Jordi Tres i Bosch, capellà del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat des de fa uns 13 anys. Nascut a Sant Vicenç dels Horts, fill d'una família estupenda, casa d'on vaig marxar als quinze anys per entrar al Seminari Menor de Barcelona. M'estimo molt a mi mateix, a Jesucrist i a l'Església, i conec i estimo molt els límits del primer i de la tercera, tal com la infinitud i misericòrdia del segon.

Actualment tinc 39 anys i sóc rector de les parròquies de Castellví de Rosanes, Sant Llorenç d'Hortons i Gelida. La meva feina és resar, llegir la realitat i actuar. Una cosa que si no tingués moriria és la Missa. He passat per moltes parròquies i comunitats. No amb «títol» de rector a totes, però he estat en moltes parròquies des de xic... L'últim com que vaig fer recompte me'n sortien unes 40... No sóc massa acadèmic... però m'encanta parlar i també escolto molt. M'encanta conèixer gent i fer amics, ara amb els virus ho tinc més complicat...

Em van demanar aquesta formació seguint un fil d'un bloc personal. Em fa molta il·lusió col·laborar en aquest matí malgrat els meus límits acadèmics i personals. Però veig que és una cosa del Senyor. Tinc el regal de formar part des de fa pocs dies del grup d'ACO que hi ha a la meva parròquia, consiliari en pràctiques.

OBJECTIUS DE LA FORMACIÓ

Aprendre o recordar una mica
Obrir-nos a reflexionar sobre la nostra acció als grups
Intentar compartir-ho un xic

CONTINGUT

En aquesta formació tinc present tres articles que vaig penjar en un blog fa uns anys quan era jove. El principal és el que us adjunto escrit. Per cert... no és meu! És un fragment de la gran feina que ha fet en teologia pastoral el bon amic mossèn Ramon Prat i Pons. Però el vaig triar a consciència. És breu i aclaridor. Penso que ens pot fer un bon servei per a fer una reflexió pastoral, pràctica, realista i amb conseqüències molt pràctiques i útils per a la nostra tasca habitual en grups de revisió de vida, estudi d'evangeli o en el treball personal o de comunitat religiosa amb la lectio divina. Aquest serà el que tindrà en compte i us vull transmetre avui.

«Lectura creient de la realitat» Extret de: *Tratado de teologia pastoral*, Ramón Prat i Pons, Ed. Secretariado Trinitario

També us passo un fragment seleccionat del magisteri de l'Església. Sant Joan XXIII, a l'encíclica **Mater et magistra** (Concili Vaticà II) fa solemne el «veure, jutjar i actuar». El número paradigmàtic i citadíssim és el 236, però els següents el complementen i són molt importants també. S'explica molt bé i posa una especial atenció al jovent i l'acció. També hi posa unes sordines molt ponderades; orientacions i propostes per caminar en comunió i pluralitat interna entre els catòlics.

Fragment de: ***Mater et Magistra***, Sant Joan XXIII i diversos autors (Concili Vaticà II) 236-ss

LECTURA CREIENT DE LA REALITAT

La **lectura creient de la realitat** s'explica per si mateixa. És un mètode de la teologia pastoral per a llegir la realitat en clau cristiana. És el lligam entre l'experiència de fe i la de vida. Aquest diàleg entre fe i vida que ens ve animat per l'Evangeli i pels recents Concili Vaticà II i el Concili Provincial Tarraconense. Un camp concret d'aplicació d'aquesta metodologia és la revisió de vida. I en concret, la interpretació de la realitat a la llum de l'Evangeli, troba un camp d'aplicació en l'estudi d'evangeli i la lectio divina.

Els "signes dels temps", és aquesta lectura creient dels moments que vivim. El discerniment de la presència del Regne de Déu en la situació concreta viscuda per l'Església. Hem de tenir presents els límits d'aquesta lectura, ja que els signes són aclaridors, però mai absolutament clars, ja que en la realitat mateixa es barreja el blat amb el jull (Mt 13, 24-43; Mt 16, 1-3; Lc 12, 54-56).

Passos a seguir:

- Observació** de la realitat amb mirada nova (intel·ligència, afectivitat, amor i fe)
- Anàlisi de la realitat**. Comprendre els fets en el context, causes, arrels socio-econòmiques
- Reptes i signes d'esperança** que planteja. Veure'n els punts candents i les possibilitats de canvi, millora...
- Interpretació a la llum de l'Evangeli**. Veure si la realitat s'orienta vers el projecte salvador de Déu en Jesús. És el judici crític teològic, recerca de fonaments i principis evangèlics.
- Projecte transformador i evangelitzador**. Reflexió teològico-pastoral encaminada al disseny de criteris, itineraris concrets, directrius operatives vers un procés renovador a favor de la dignitat de la persona, la vitalitat de la comunitat, el respecte a la natura, i el compromís amb la història.
- Compromís conscient i conseqüent**. Verificació a la pràctica del diagnòstic, interpretació teològica, projecte transformador operatiu i missió evangelitzadora. En definitiva, respondre als reptes que planteja la realitat, potenciant els signes d'esperança.

L'ESTUDI D'EVANGELI I LA LECTIO DIVINA

Els quatre passos de l'Estudi d'Evangelí

PREGÀRIA
CONTEMPLACIÓ
COMPARTIR
ACCIÓ DE GRÀCIES

Els quatre graons de la Lectio Divina

LECTURA
MEDITACIÓ
ORACIÓ
CONTEMPLACIÓ

Necessitat de l'acció social catòlica

Mater et Magistra, Sant Joan XXIII i diversos autors (Concili Vaticà II) 236-ss

Necesidad de la acción social católica

236. Ahora bien, los principios generales de una doctrina social se llevan a la práctica comúnmente mediante tres fases: primera, examen completo del verdadero estado de la situación; segunda, valoración exacta de esta situación a la luz de los principios, y tercera, determinación de lo posible o de lo obligatorio para aplicar los principios de acuerdo con las circunstancias de tiempo y lugar. Son tres fases de un mismo proceso que suelen expresarse con estos tres verbos: ver, juzgar y obrar.

237. De aquí se sigue la suma conveniencia de que los jóvenes no sólo reflexionen sobre este orden de actividades, sino que, además, en lo posible, lo practiquen en la realidad. Así evitarán creer que los conocimientos aprendidos deben ser objeto exclusivo de contemplación, sin desarrollo simultáneo en la práctica.

238. Puede, sin embargo, ocurrir a veces que, cuando se trata de aplicar los principios, surjan divergencias aun entre católicos de sincera intención. Cuando esto suceda, procuren todos observar y testimoniar la mutua estima y el respeto recíproco, y al mismo tiempo examinen los puntos de coincidencia a que pueden llegar todos, a fin de realizar oportunamente lo que las necesidades pidan. Deben tener, además, sumo cuidado en no derrochar sus energías en discusiones interminables, y, so pretexto de lo mejor, no se descuiden de realizar el bien que les es posible y, por tanto, obligatorio.

239. Pero los católicos, en el ejercicio de sus actividades económicas o sociales, entablen a veces relaciones con hombres que tienen de la vida una concepción distinta. En tales ocasiones, procuren los católicos ante todo ser siempre consecuentes consigo mismos y no aceptar compromisos que puedan dañar a la integridad de la religión o de la moral. Deben, sin embargo, al mismo tiempo, mostrarse animados de espíritu de comprensión para las opiniones ajenas, plenamente desinteresados y dispuestos a colaborar lealmente en la realización de aquellas obras que sean por su naturaleza buenas o, al menos, puedan conducir al bien. Mas si en alguna ocasión la jerarquía eclesiástica dispone o decreta algo en esta materia, es evidente que los católicos tienen la obligación de

obedecer inmediatamente estas órdenes. A la Iglesia corresponde, en efecto, el derecho y el deber de tutelar la integridad de los principios de orden ético y religioso y, además, el dar a conocer, en virtud de su autoridad, públicamente su criterio, cuando se trata de aplicar en la práctica estos principios.»